

BRUSSELS nieuws

België/Belgique
P.B. - P.P.
9099 Gent X 1/1342
P608433

Tijdschrift voor een
democratisch en leefbaar Brussel

■ Welke toekomst voor de Brusselse Vlamingen?

Interview met
Jan De Berlangere,
oud-agglomeratieschepen

Lees blz 10-14

Inhoud

3 Editoriaal

4 Het leven zoals het is

6 Vlaams Belang enquête: veelzeggende resultaten

8 Schijngevecht

10 Een leven in de Brusselse branding:

Interview met Jan De Berlangere

15 Criminelen nog meer in de watten gelegd

16 Brusselse Vlamingen zijn de sigaar

18 St. J-Molenbeek: ontploffingsgevaar

20 Over Londen en ... Brussel

22 Financiële en materiële hulp aan illegalen stopzetten

23 In memoriam

24 Prijsvraag

■ Een moordende zomer

We beleefden een akelige zomer die werd beheerst door moord en geweld. Het waanzinnige bloedbad in Noorwegen maakte een tachtigtal slachtoffers. De rellen in Groot-Brittannië trokken een spoor van vernieling, barbaarij en eisten ook hun dodelijke tol.

Rellen zijn helaas geen nieuwigheid voor de Europese steden. De Britse rellen waren echter bijzonder gewelddadig en een aantal dodelijke feiten (zoals het met de wagen inrijden op mensen) werden bewust gepleegd. Te vrezen valt dat weer een nieuwe grens is overschreden.

Ook messentrekkerij is geen nieuws meer, maar ook hier zien we een toename van geweld, barbaarsheid en weerzinwekkende daden.

Moreel herstel

Dergelijke daden moeten streng worden veroordeeld, maar we moeten ook naar de oorzaken zoeken. Hoe kan het dat onze maatschappij zo diep afglijdt, zo ziek is? Wordt het niet hoog tijd voor wat men noemt “morele herbewapening”. We moeten onze normen en waarden herstellen, we mogen niet langer toegeven aan de ontwrichting en desintegratie van onze samenleving. Ieder kan antwoorden voor zichzelf proberen te vinden, maar de grootste verantwoordelijkheid ligt bij de

beleidsmakers. De inrichting en het herstel van onze maatschappij zijn bij uitstek politieke kwesties die dan ook door politici ter hand moeten worden genomen. Door bekwame en integere politici of met andere woorden: niet door het slag politici dat het vandaag voor het zeggen heeft. Er is dringend nood aan een grote sociaal-politieke omslag. Het Vlaams Belang staat voor dit nieuwe, hoopgevende project.

Frédéric Erens
Voorzitter Vlaams Belang Brussel-19

■ Het leven zoals het is

We worden om de oren geslagen met de multiculturele heilsleer. We moeten andere culturen (lees: de islam) respecteren en zelfs waarderen, maar zelf mogen we onze normen en waarden niet “opdringen”.

Van dit eenrichtingsverkeer werd onlangs een sterk staaltje afgeleverd in Schaarbeek.

Wee de afvallige

Een Marokkaanse dame begaf zich met haar Belgische echtgenoot naar huis in een Schaarbeekse wijk. Enkele “jongeren” krijgen het stel in het oog en beginnen hen in het Arabisch de meeste grove verwensingen toe te schreeuwen. De situatie wordt zo bedreigend dat het echtpaar aan de bende probeert te ontkomen door met een omweg naar huis te gaan. De poging mislukt en voor ze het goed en wel beseffen wordt hun voordeur ingeslagen en incasseert de vrouw enkele rake klappen. Ze

Westerse manier van leven is niet meer vanzelfsprekend.

wordt nog uitgescholden voor afvallige en het wordt haar duidelijk gemaakt “dat ze nog wel een lesje zal krijgen”.

Dit is het leven in het multiculturele paradijs anno 2011.

Dagelijkse kost

Helaas zijn dergelijke voorvallen geen alleenstaande incidenten. We worden steeds meer opgeschrikt door agressie tegen “ongewensten”, zoals bijvoorbeeld joden en holebi’s. Ook schering en inslag zijn bedreigingen (of erger) tegen Westers geklede vrouwen, mensen die etend of rokend over straat durven lopen tijdens de ramadan, enz... Dit soort toestanden zijn dagelijkse kost in Brussel en alleen de zwaarste feiten halen de media.

Zelfs zonder geweldsmisdrijven zorgt de “multiculturele” samenleving voor onaanvaardbare sociale spanningen. Onze Westerse manier van leven is niet meer vanzelfsprekend.

Westerse Leidcultuur

Het Vlaams Belang heeft steeds gewaarshuwd voor het afdrijven van deze kunstmatige en opgelegde “multiculturele” maatschappij. Het is duidelijk dat een aantal zaken cultureel en sociologisch niet kunnen samengaan.

Duidelijk is dat de Westerse “leidcultuur” bepalend moet blijven voor onze hele maatschappij. Het toelaten en zelfs bevorderen van afwijkingen daarvan kan slechts onheil brengen. Het Vlaams Belang pleit daarom voor een verregaand integratiebeleid waarin het respect voor ons normen en waarden centraal staat. Wie zich daar niet mee wil of kan verzoenen zou best andere oorden opzoeken.

***Dominiek Lootens-Stael
Vlaams Belang
fractievoorzitter
Brussels parlement***

■ Veelzeggende resultaten

Op de enquête die verscheen in de lente-editie van onze Brusselse lokale bladen is massaal gereageerd.

De voornaamste bedoeling van de enquête was om onze terreinkennis te verfijnen en de bekommernissen van de Brusselaars beter in kaart te brengen. De resultaten verbazen niet, maar zijn zeer veelzeggend.

Negatief totaalbeeld

Met een aantal gerichte vragen per thema peilden we naar vier hoofdelementen: veiligheid, bestuur, maatschappij en leefbaarheid. Het Brusselse totaalbeeld dat uit de enquête naar voren komt is –helaas– overwegend negatief. De scores op het thema veiligheid zijn rampzalig: 44,08% van de respondenten vindt de veiligheid “slecht”, 46,05% beoordeelt ze als “matig”. Het grote onveiligheidsprobleem in Brussel is bekend en is uitvoerig gedocumenteerd, dit slechte resultaat is dus geen verrassing. De bestuurskwaliteit van de gemeenten wordt eveneens als “matig” (52,96%) tot “slecht” (35,53%) ervaren. Het gemeentelijke niveau heet nochtans “dicht bij de burger” te staan, maar die burger zelf is niet erg tevreden. Op het gebied van so-

ciale problemen zijn de resultaten verbijsterend: 54,28% geeft aan “veel” met sociale problemen te worden geconfronteerd. Onder “sociale problemen” verstonen we ondermeer armoede, werkloosheid en integratie. Niet toevallig zijn dat de meest alarmerende problemen die Brussel kent. Het aspect leefbaarheid, ten slotte, is vrij subjectief en dus moeilijk meetbaar. Ook hier spreken de cijfers echter voor zich. Op de vraag naar de leefervaring in de gemeente/wijk, antwoordt 45,72% “niet zo aangenaam” en 21,05% ronduit “onaangenaam”. Opvallend zijn ten slotte de vele klachten over de openbare reinheid: Brussel ligt er maar vuil bij zegt 61,51%.

Meer weten over het
Vlaams Belang in Brussel?

Tel.: 02/219 37 79

Fax: 02/219 78 76

www.vlaamsbelangbrussel.be

Dringende beleidsomslag

De conclusie is niet rooskleurig: de problemen in Brussel zijn en blijven omvangrijk. Eens te meer wordt de analyse van het Vlaams Belang bevestigd. De Brusselse burger is zich –door dagelijkse ervaring– zeer goed bewust van de neerwaartse spiraal waarin zijn stad zich bevindt. De commentaren die op de enquête konden worden ingevuld geven ook overvloedig aan hoezeer de mensen deze toestand beu zijn.

Het Vlaams Belang wordt door de enquête-

teresultaten gesterkt in zijn overtuiging dat Brussel een volledige omkering van het beleid nodig heeft. We peilden naar maatschappelijke zaken en niet naar het uitgesproken politieke. Toch was een van de opvallendste conclusies de bestuurlijke zwakheid van de lokale overheden die daarmee in hetzelfde bedje ziek zijn als de gewestelijke overheid. Brussel verdient beter, de neergang moet worden gestopt. Dat is wat het Vlaams Belang wil bereiken met zijn uitgebreid alternatief project voor Brussel.

Hilde Roosens
Ondervoorzitter

Vlaams Belang Brussel-19

Een greep uit
de enquêtereacties

Wat de Brusselaar er zelf van vindt

- ◆ **“Stop de immigratie en geef ons een andere burgemeester. Verlos ons van de PS!”** (H.V. Sint-Jans-Molenbeek)
- ◆ **“Op de speelpleinen zitten meer hangjongeren en lawaaimakers dan kinderen”** (A.S. Brussel)
- ◆ **“Doe iets aan de leegstand in Brussel-Stad”** (L.T. Brussel)
- ◆ **“Meer politie in het straatbeeld”** (H.P. Schaarbeek)
- ◆ **“De dienst arbeidsbemiddeling moet beter functioneren”** (V.T. Elsene)
- ◆ **“Het gemeentebestuur reageert op geen enkele klacht, wij hebben het opgegeven”** (I.U. Sint-Gillis)
- ◆ **“Justitie moet strenger optreden”** (B.C. Anderlecht)
- ◆ **“Reinig onze wijk!”** (M.G. Koekelberg)
- ◆ **“De kleinhandel is helemaal verdwenen”** (D.S. Sint-Pieters-Woluwe)
- ◆ **“Geef de Belgen voorrang bij toewijzen sociale woningen”** (T.M. Vorst)
- ◆ **“Te laat, ik verhuis!”** (Y.K. Sint-Joost-ten-Node)

■ Schijngevecht

Er is heel wat getouwtrek over het precieze aantal Vlamingen dat Brussel nog rijk is. Het klopt dat hun aantal afneemt, maar het is ook zo dat het heel moeilijk is om de Brusselse Vlaming in kaart te brengen.

Franstalig extremisme

Om de haverklap wordt door Franstalige politici en media juichend verkondigd dat er nog maar zoveel procent Vlamingen in Brussel overblijven, ze komen dan aanzetten met een zo minimaal mogelijk cijfer. Dat is dan aanleiding om de tweetaligheid en de Vlaamse politieke vertegenwoordiging in Brussel op de helling te zetten. Wat er nooit wordt bij verteld is dat die gewaarborgde vertegenwoordiging de compensatie is voor de pariteit –en dus Franstalige oververtegenwoordiging- op het federale niveau.

Wat de tweetaligheid betreft, de huidige taalwetgeving is moeizaam bevochten en wordt nog steeds niet behoorlijk toegepast, ze wordt in Brussel voortdurend geschonden en omzeild. Maar zelfs haar loutere symboolwaarde is er te veel aan voor het

Franstalig extremisme. Elke toegeving op dit vlak zal leiden tot nog minder respect voor de Nederlandstalige Brusselaar.

Kwaadwillig

Het blijkt moeilijk om exact vast te stellen hoeveel Vlamingen er in Brussel zijn. Zeker is dat die aanwezigheid nog steeds ruimer is dan men wil doen vermoeden. Het gaat echter om meer dan de cijfers die maar een schijngevecht zijn. Hoe dan ook is het onaanvaardbaar dat zou worden geraakt aan het Brusselse taalstatuut, de niet aflatende Franstalige pogingen om daaraan te knagen zijn even zovele bewijzen van een kwaadwillige agenda. Het afzwakken van onze taalrechten in Brussel, waarop de regeringsonderhandelaars nu aansturen, betekent het neerhalen van de laatste bescherming, betekent dat de jacht op de Brusselse Vlamingen open is.

Positief project

Of er nu veel of weinig Vlamingen in Brussel zijn maakt uiteindelijk weinig uit. Brussel moet optimaal tweetalig zijn: door zijn hoofdstedelijke functie, om politieke en vele andere redenen, maar vooral uit

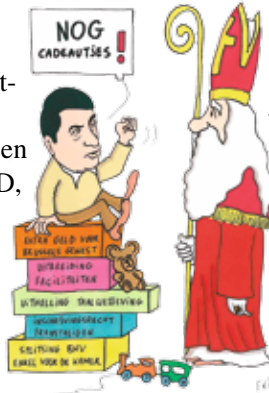
Vlaamse onafhankelijkheid is actueler dan ooit.

Neem een kijkje op www.splits.be

elementair maatschappelijk fatsoen.

We weten al langer dat partijen zoals CD&V, SPA, Open VLD, Groen! en zelfs NV-A er weinig moeite mee zouden hebben om de Brusselse Vlamingen op te offeren in een of ander koehandeltje over B-H-V en dergelijke. Dat zou een onvergeeflijke fout zijn omdat Brussel essentieel is voor héél Vlaanderen en zelfs voor de (internationale) uitstraling van het Nederlands.

De zichtbaarheid van Brussel als een ook Nederlandstalige stad is van onschatbare waarde en komt in de eerste plaats ook de Brusselse Vlamingen ten goede. Die Brusselse Vlamingen daarentegen in een getto drijven waar de Franstaligen ze enkel nog

zullen dulden als een folkloristisch restant is misdadig.

Het Vlaams Belang wil geen Vlaams Bokrijk in Brussel, het Vlaams Belang wil een dynamische en ambitieuze Vlaamse cultuur- en taalpolitiek voor de hoofdstad. Vlaanderen heeft daar de middelen voor en moet ze alleen maar willen inzetten. Het

Vlaams Belang blijft ook pleiten voor het inbedden van Brussel in zijn natuurlijke Vlaamse en Vlaams-Brabantse weefsel. Dit positieve project is de enige mogelijke oplossing.

Wouter van den Meersch
Hoofdredacteur
Brussels Nieuws

Immigratie

problemen en oplossingen

Het Vlaams Belang levert niet alleen kritiek op het lakse immigratiebeleid maar biedt ook doordachte alternatieven. Meer daarover kunt u lezen in de brochure 'Immigratie: problemen en oplossingen'.

Deze brochure is gratis te verkrijgen via
tel. 02/219.37.79 of via secretariaat.brussel19@vlaamsbelang.org

■ Interview met Jan De Berlangeer

Nu er weer dreigende onweerswolken samenpakken boven de Brusselse Vlamingen leek het ons aangewezen om een en ander in een ruimer perspectief te plaatsen. Vele dingen die vandaag weer de kop opsteken zijn immers niet nieuw -integendeel.

Jan De Berlangeer is een brok levende politieke geschiedenis en is als jarenlange actor in verschillende Brusselse beleidsorganen een bevoorrecht getuige.

Brussels Nieuws brengt u graag de neerslag van het boeiende gesprek dat we met Jan De Berlangeer mochten hebben.

Brussels Nieuws: In de jaren 1970 werd u verkozen in de toenmalige Agglomeratieraad, een verre voorloper van het huidige gewestparlement. U heeft dus van heel nabij al die Brusselse evoluties meegemaakt.

Jan De Berlangeer: Ik zetelde daarin als raadslid en ben later Lode Claes (NVDR: mede-oprichter van het Vlaams Blok) opgevolgd als agglomeratieschepen. De Agglomeratieraad telde 83 leden, er waren twaalf schepenen en de bedoeling was dat er pariteit zou zijn tussen Nederlands- en Franstaligen, dus zes Vlaamse schepenen en zes Franstalige. Het FDF kwam destijds op met een lijst “Rassemblement bruxellois” en heeft daarop twee Vlamingen doen verkiezen. Door die truc hielden ze het overwicht. Dat is de historische reden waarom tweetalige lijsten in Brussel, waar men nu weer mee voor de dag komt, onaanvaardbaar zijn. Ik vraag me trouwens af wat die FDF-Vlamingen toen heeft bezield, waarschijnlijk zijn hun allerlei beloftes voorgespiegeld.

BN: Wat was toen uw rol, uw ambitie?

JDB: In die hele structuur liepen de Nederlandstaligen wat verweesd rond. Het was mijn doel om de Vlaamse aanwezigheid in de administratie te versterken, ik heb heel wat mensen aangeworven van wie velen nog steeds een functie hebben bij de gewestelijke overheid. In het algemeen heb ik personeelszaken altijd sterk ter harte genomen, ik wilde iets betekenen voor de mensen en ze bijstaan waar ik kon.

BN: Was dat makkelijk werken, kreeg u daar de ruimte voor?

JDB: Ja en nee. Ik beschikte maar over

een beperkte macht. Het was maar naar het einde van de “agglomeratie” dat we ook echt effectieve bevoegdheden konden krijgen. Voordien was ik agglomeratieschepen zonder portefeuille. Anderzijds ontleende ik aan die functie wel enig gezag, zo kon ik bijvoorbeeld als gemeenteraadslid van Jette wel invloed doen gelden omdat ik uiteindelijk schepenen op agglomeratieniveau was, waardoor ik tegenover het gemeentelijke college sterker stond.

Het was mijn doel om de Vlaamse aanwezigheid in de Brusselse administratie te versterken.

BN: Toch moeten de omstandigheden moeizaam zijn geweest?

JDB: Het is natuurlijk zo dat in die jaren het FDF er alles aan heeft gedaan om de agglomeratie als vehikel voor verdere verfransing te gebruiken, met de lijst Rassemblement bruxellois is een echt agressieve strategie gebruikt. Zoals ik al zei waren er Vlamingen die zich daartoe leenden, mis-

De Brusselse agglomeratieraad en college

Ingangde de wet van 26 juli 1971 werd voor de 18 gemeenten de agglomeratieraad opgericht. Bestaande uit 23 verkozen leden.

Het college hiervan bestaat, behalve de voorzitter, uit 12 leden, waarvan 8 uit de Nederlandse taalgebied, groep behoren en 4 tot de Franstalige. Naast hem zijn 3 schepenen van de Nederlandse taalgebied groep verkozen uit de lijst van het FB, intussen FDF, bij het college geroepen.

Aan VU-schepen Jan de Berlangier, tweeds op meenterslijst in Jette, vroegen wij zijn standpunt over de toekomst van de organen en de werking in de agglomeratie.

R. Heet een organen zoals de agglomeratieraad wel zijn?
 DB: Ja, in dat opzicht dat voor een agglomeratie zoals Brussel met zijn 19 zelfstandige gemeenten er een technische organen moet bestaan dat een overzichts-rol speelt, is denk maar aan het vervul opdeling, bekwame, ruimtelijke oriëntering etc.

R. Dus zou de agglomeratieraad moeten blijven bestaan?
 DB: Ik sprak van een overzichts-rol, niet van de huidige agglomeratieraad.

R. U spreekt van ruimtelijke oriëntering, bedoelt u de gebiedsrichting die de laatste jaren in de Brusselse agglomeratie heeft plaatsgevonden?

den, op alle hoeken boren gebouwen, enorme appartementen, het verdwijnen van het laatste stukje gras.

DB: Ik kan hier wel vermelden dat al onze Brusselse VU-mandatarissen, op alle niveaus, zich tegen deze toestand hebben ingezet, ja zelfs in verschillende gemeenten aan de basis tegen meerderen van deze tot het kopiëren van deze ontwerpen om zich tegen deze toestand te verzetten. Trouwens dit is ook één van de bekommernissen van Staatssecretaris Anckaert die erlangs nog op een toerterconferentie, deze toestand aanklaagde en terecht kritiek aan te spreken op de bestaande ruimtelijke oriëntering. Ook in de agglomeratie heb ik samen met mijn collega's geweerd deze toestand kritiek op de Toekomstcommissie over de autostraden naar Melle, dat zijn voortbrengingen zijn van bewust wijziging van de bestaande situatie. Jonge gezinnen trekken uit Brussel weg omdat een huis bouwen of kopen, is hard, in de agglomeratie een dure aangelegenheid is geworden. Trouwens op een jaar 1972 verspreid Brussel hondert en vierendertig inwoners van Belgische nationaliteit.

R. Ontlenen verzet u zich tegen de bouw van een voluwerendingsgebied te Schaarbeek, ondanks het feit dat de meerderheid van het college dit gunstig stemde?
 DB: Inderdaad, het gunstig stemde. Het college wil niet op dat in

al vraagt wel compensatie in verband met de hoogte maar ze moeten betalen met hun huizen moeten op de grond blijven staan en oog hebben voor het belang van de Brusselse wijkers.

R. Denk u als schepen in een uitgeproknen Franstalig college te te kunnen bereiken?
 DB: Men moet aanwezig zijn om iets te kunnen veranderen. Wel onderind is belangrijk dat men niet te veel moet rekenen op de goede wil van sommige Franstaligen. Z' hebben althans in een leverrechtelijke situatie gestaan te Brussel en hebben er gedurende jaren hebben er sociale druk kunnen uitoefenen, wat de verandering van onze huutoestand de jaren in de hand heeft de laatste jaren voor ons een gunstige verandering was te nemen, toch is de druk op een, Degelijk komen er doosters waarin anderen en bedinden om mijn tussentijdse verspreken, hoe angelooflijk het ook moge zijn sommigen hebben bijvoorbeeld schrik, wanneer zij voor het college moeten

verschijnen om hun moedertal te spreken. Daarom is het nodig dat de Vlamingen een eigen politieke macht kunnen opbouwen. De lijst van liddezen en hetgeen moet vooruit zijn. De Franstaligen moeten beseffen dat het uit is met hun privileges.

R. De agglomeratieraad zal samen met vervangen worden door een Brusselse gewestraad, zodat Brussel volgens het Egmontverdrag een derde gewest wordt. Hoe ziet u de toekomst voor de Vlamingen in Brussel?
 DB: De bevoegdheden van de toekomstige Brusselse gewestraad zullen veel ruimer zijn over de 18 gemeenten dan deze van de agglomeratieraad. Naast de Vlaamse Brusselse gemeenschapsgericht naar hebben. De Brusselse Vlamingen vallen onder de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschapsraad, idem voor de Franstaligen. (Waarde gemeenschapsraad) Wat het meenterswaardigheid zou moeten leiden van de twee gemeenschapsraden Brussel. (Klaarstem)

naar de Duitse Spoorwegen, inden daarvoor is dat nu, om naar zijn werk te gaan, langs een overweg moet, die meer gesteld dan open is. Terecht houden, want daar komen ze soms, want daar komen ze soms. Maar dat moet een 200 tonnen per dag zijn. Maar dat moet een 200 tonnen per dag zijn. Maar dat moet een 200 tonnen per dag zijn. Maar dat moet een 200 tonnen per dag zijn.

Vergineel

Cord Jürgens zit in de geïntegreerde de beslissingen nemen achter hem aan en vragen zo naar eenheid 75 miljoen. Dit brengt mee dat de bevoegde Minister

aan", nog een tweede Dienst moet doen tegen Paul Gilsoul. "Wie dank je eigenlijk wel wie je bent...?"

schien met het oog op een schepenambt. Als je de situatie vandaag bekijkt is het wel verbazend dat het FDF toen nog Vlamingen nodig had om zijn doel te bereiken. Sindsdien is de Vlaamse aanwezigheid in Brussel zodanig afgekald dat de Franstaligen er nog nauwelijks rekening mee moeten houden.

Een anecdote die me is bijgebleven en die bijna profetisch was: toen men in Brussel begon met het uitbouwen van Vlaamse culturele centra, - de huidige gemeenschapscentra zijn daar de erfenamen van -, was François Persoons, de FDF-burgemeester van Sint-Pieters-Woluwe, de eerste om gemeentelijke steun toe te zeggen. Dat verbaasde me en ik sprak hem er over aan waarop hij zei: "dat is toch normaal, meneer De Berlangier, de Vlamingen krijgen hun getto en de rest van de gemeente is voor ons". In Vlaanderen heeft men dat nooit goed begrepen, zo dachten sommi-

uit gegaan en hebben vandaag geen noemenswaardige impact meer. In die jaren 1970 was ons gewicht veel groter dan vandaag. Het grootste deel van mijn leven heb ik doorgebracht in Jette, als je bedenkt dat daar pas in 1938 voor het eerst Frans is gesproken op de gemeenteraad, dan zie je welke evolutie er is geweest. Vandaag zijn de Vlamingen een minderheid tussen de andere minderheden en is dat zelfs de officiële politiek van de VGC, er is geen betekenisvolle Vlaamse drukkracht meer in Brussel, drie decennia geleden was die er wel nog.

BN: De uiteindelijke oprichting van het Gewest in 1989 is geen stap in de goede richting geweest?

JDB: Zeker niet. Het was toen een Vlaamse eis dat Brussel geen volwaardig gewest zou zijn, vandaar de toevoeging "hoofdstedelijk" om toch maar het onderscheid te maken. Intussen zien we dat men probeert een soort Brusselse nationaliteit te creëren en worden we vandaag weer ge-

confronteerd met nieuwe pogingen om dat volwaardige gewest er toch maar door te krijgen. Wij blijven Brussel zien als een onderdeel van Vlaanderen, maar het is echt vijf voor twaalf. Het is toch opmerkelijk dat ten tijde van de Agglomeratie zelfs het FDF/Rassemblement bruxellois Vlamingen nodig had op hun lijsten en om hun plannen uit te voeren, dat is vandaag onvoorstelbaar. De zaken zijn te ver gekomen, Vlaanderen moet daarom zo snel mogelijk onafhankelijk worden en medebestuur in Brussel opeisen.

BN: Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest mag dus zeker niet nog meer worden versterkt?

JDB: Weet u, ook ik heb een evolutie doorgemaakt. Het is duidelijk dat het BHG als structuur tegen de Vlamingen gericht was en in zijn nu twintigjarige bestaan op elk gebied nefast is geweest. De Vlamingenhaat, de catacombenstrijd met de Volksunie en het uiteindelijke verraad

In dienst van een ideaal

Jan De Berlangheer (°1935) was van bij het prilste begin betrokken bij de Vlaamse strijd in Brussel. Hij was er al bij toen de Volksunie hier in 1964 voor het eerst opkwam in Sint-Jans-Molenbeek.

Later zou hij in diverse Brusselse beleidsorganen zetelen, als raadslid en schepen in de Agglomeratie, als Brussels parlementslid en als gemeenteraadslid in Jette. Vandaag is hij nog steeds Vlaams Belang OCMW-raadslid in Jette.

Sociale inzet loopt als een rode draad door het engagement van Jan De Berlangheer. Zo is hij de drijvende kracht achter de Jetse Vlaamse Gepensioneerdenvbond (foto boven), die met een tweehonderdtal leden kan wegen op het lokale beleid. Het welzijn van iedereen komt op de eerste plaats. Dienstbaarheid aan de gemeenschap is wat Jan De Berlangheer al die jaren heeft voortgestuwd en dat is wat hij onvermoeibaar blijft volhouden.

“ **Vlaanderen moet zo snel mogelijk onafhankelijk worden en medebestuur in Brussel opeisen.**

door een aantal kopstukken van die partij, het Egmontpact,.. heb ik allemaal actief meegemaakt. Een probleem dat toen echter nog nauwelijks bestond was dat van de vervreemding, de immigratie en alles wat daarmee samenhangt. De creatie van het BHG heeft mogelijk gemaakt dat hier figuren aan het bewind zijn gekomen die, uit politieke berekening, de vreemdelingenstroom hebben aangemoedigd. Vandaag ben ik ervan overtuigd dat dit beleid even nefast is voor de Franstaligen als voor de Vlamingen.

Als dit zo voortgaat is Brussel binnen afzienbare tijd onherkenbaar, Vlaanderen zal Brussel opofferen omdat het er geen enkele affiniteit meer mee heeft, maar hetzelfde geldt voor de Franstalige Brusselaars, ook zij zullen niet veel steun uit Wallonië krijgen omdat ook daar Brussel als wezensvreemd wordt ervaren.

BN: Dat hele Brusselse patrimonium kan toch niet zomaar worden opgegeven?

JDB: Neen, maar een realiteit kan ons voorbijsteken. Als Brussel zijn eigenheid verliest en alleen nog een decor is van iets totaal anders, dan is de vervreemding totaal en zal niemand in de rest van het land nog iets geven om Brussel, een vreemd lichaam voor Vlaanderen én Wallonië.

BN: Maar u blijft strijdlustig.

JDB: Ik heb me mijn hele leven ingezet voor onze mensen en voor de zaak van de Brusselse Vlamingen. Ik zal die overtuigingen altijd trouw blijven. Vandaag moet dringend worden gehandeld, voor de dingen definitief ten kwade keren. Het is duidelijk dat het Vlaams Belang de enige partij is die nog opkomt voor het welzijn van onze stad, voor de Vlamingen én de Franstaligen. De oplossingen van het Vlaams Belang uitvoeren is de enige remedie.

■ Criminelen nog meer in de watten gelegd

Enkele hervormingen die de voorbije maanden in alle stilte werden doorgevoerd in Kamer en Senaat, zullen verregaande gevolgen hebben voor de bestrijding van de criminaliteit.

Zo wordt voortaan in zowat alle strafrechtelijke dossiers de aanwezigheid opgelegd van een advocaat bij de eerste politieverhoren en bij de ondervraging door de onderzoeksrechter. Die verhoren worden bovendien aan allerlei bijkomende vormvereisten onderworpen, zodat het stukken moeilijker wordt om criminelen op de rooster te leggen. De ondervragers zullen hierdoor veel minder doeltreffend kunnen werken, wat zal leiden tot een nog veel grotere ontmoediging van onze politiemensen en onze magistraten. Zij krijgen voor dit bijkomende werk nauwelijks bijkomende middelen en mankracht. De misdadigers daarentegen worden alweer eens extra in de watten gelegd.

Beestenmarkt

Daarnaast zal het nog moeilijker worden om criminelen veroordeeld te krijgen door de strafrechter. Dank zij een

nieuwe wet inzake de ‘minnelijke schikking’ zullen zij het immers veel gemakkelijker op een akkoordje kunnen gooien met het parket. Tot grote woede en frustratie van strafrechters en onderzoeksrechters zullen ook misdrijven van gemeen recht zoals geweld, inbraak en drugsverkoop (waarop zware gevangenisstraffen staan) in de toekomst zomaar afgekocht kunnen worden. Zelfs wanneer een dossier al hangende is voor de strafrechter en nadat een eerste veroordeling werd uitgesproken! Weg celstraf. Weg strafregister.

Op deze manier wordt Justitie herleid tot een soort beestenmarkt, waarbij de hoogste bieder vrijuit kan gaan. Willekeur en klassenjustitie dus. Maffiosi en leden van rijke dievenbendes zullen zich kunnen vrijkopen, terwijl minder vermogenden in de cel belanden. Dank zij Stefaan De Clerck, de liberalen en de PS krijgen we nu de “consensuele Justitie”. Een rechtvaardige Justitie lijkt hiermee verder weg dan ooit.

Filip De Man
Volks-
vertegenwoordiger

■ Brusselse Vlamingen zijn de sigaar

Wanneer u dit leest, weet u wellicht al veel meer over de onderhandelingen voor een nieuwe regering.

Op het moment dat we deze tekst schrijven ziet het er naar uit dat er een regeerakkoord in de maak is, waarbij de Vlamingen zeer zware prijzen betalen in ruil voor een halve splitsing van BHV. Het zijn in belangrijke mate de Brusselse Vlamingen die het gelag betalen.

De splitsing van de kieskring is zeer onvolledig: de sterk bedreigde faciliteitengemeenten (waarvoor de splitsing het hardst nodig was) zouden zowel tot de Brusselse als de Vlaams-Brabantse kieskring behoren. Bijgevolg zullen de Franstalige politici er meer dan ooit blijven stoken. De stemmen uit deze gemeenten zullen de positie van de Franstalige partijen in Brussel gevoelig versterken. De Nederlandstalige lijsten daarentegen worden helemaal geïsoleerd. Er is immers geen lijstverbinding mogelijk met de Vlaamse lijsten buiten Brussel en ook onderling mag er niet worden samen-

gewerkt. Ten gevolge van de kiesdrempel van 5 procent dreigen de Vlaamse stemmen in Brussel voor de Kamer allemaal verloren te gaan. De Vlaamse kiezer wordt op die manier monddood gemaakt.

Tweetaligheid onderuit

Daarnaast wordt de taalwetgeving in Brussel op een dubbele wijze uitgehold: het minimale aantal plaatsen voor Nederlandstalig personeel wordt in belangrijke mate verminderd. Maar ook de vereisten

inzake tweetaligheid worden zwaar teruggeschoefd. Vandaag moet 100% van de lokale ambtenaren in de gemeenten, OCMW's, politiezones en ziekenhuizen de tweede landstaal kennen, morgen nog amper ... 25%. Dat betekent dat in veel gemeenten tien tot vijftien jaar lang niemand meer benoemd hoeft te worden in Brussel die

tweetalig is! De voorstellen van Di Rupo verschillen nauwelijks van hetgeen Beke op papier had gezet. CD&V is dus in grote mate verantwoordelijk voor wat hier wordt voorgesteld.

Veel is niet genoeg, want de Franstaligen

Vlaams Belang luistert naar u!

U bent steeds welkom op de

zitdag van

Frédéric Erens

voorzitter

VB Brussel-19

iedere woensdag

van 10.00 tot 12.30 uur

Madouplein 8 - Brussel

2de verdieping (Metro Madou)

of op afspraak 02/219 34 67

krijgen nog bijkomende cadeaus. Belangrijke bevoegdheden die bij de Vlaamse en Franse gemeenschap thuishoren, zoals kindergeld, toerisme en sport, worden naar gewestinstellingen overgeheveld, zodat Vlaanderen beduidend minder armslag krijgt in Brussel.

De voorstellen van Di Rupo komen neer op Wallo-Brux in de praktijk: Brussel wordt meer dan ooit een francophone stad, waar met de Vlamingen nauwelijks nog rekening moet gehouden worden.

Geen hervormingen

Daar bovenop krijgt Brussel ook nog eens een smak extra geld: 461 miljoen euro extra per jaar. Het gros hiervan wordt betaald door de Vlaamse belastingbetaler.

Tegenover dit hoogst indrukwekkend cadeau vanuit Vlaanderen staat

NIETS dat wijst op een hervorming van de onoverzichtelijke Brusselse instellingen, een transparanter bestuur of een betere tweetaligheid. Brussel krijgt dus een blanco cheque.

En ook rond Brussel worden extreme prijzen betaald: er wordt een **“Grootstedelijke Gemeenschap”** opgericht die bevoegd wordt voor ruimtelijke ordening, mobiliteit en arbeid. Een aanzienlijk deel van Vlaams-Brabant wordt een deel van stad. Vaarwel dus, groene landelijke Gordel. Dit komt neer op de realisatie van de stoutste dromen van de Franstalige politici: **Groot-Brussel** wordt hiermee realiteit!

Het Vlaams Belang heeft altijd gezegd, al langer dan 30 jaar, dat er binnen een Belgische verband geen eerbare compromissen mogelijk zijn. Telkens weer worden kleine staatsvormingen afgekocht met zeer zware Vlaamse toegevingen. De N-VA heeft nu tot haar schade en schande moeten vaststellen dat haar strategie gefaald heeft.

In plaats van altijd maar te plooiën en te knikken, moeten de Vlamingen in het dossier BHV de macht van het getal gebruiken. En ze moeten daarbij de Vlaamse onafhankelijkheid minstens gebruiken als stok achter de deur. Enkel met deze tactiek kan men indruk maken op de Franstalige partijen. Het enige wat nodig is, dat is een kleine dosis Vlaamse politieke moed.

Bart Laeremans
Senator

■ Ontploffingsgevaar

Uit Molenbeek bereikt ons al een hele tijd vooral onaangenaam nieuws. Het is bekend dat Molenbeek een van de meest problematische Brusselse gemeenten is. Overlast en criminaliteit worden er helemaal niet aangepakt, er mag zelfs niet over worden gesproken.

Steentjes

Het voorlopig laatste incident gebeurde in de marge van een brand die uitbrak in de industriële bakkerij “La Wetterenoise”. Terwijl de brandweer tegen de vlammen vecht, staat de politie in voor het handhaven van orde en veiligheid in de omgeving. Dat is niet naar de zin van groepjes “jongeren” die rellen beginnen te schoppen

en met stenen (“steentjes” volgens de VRT-berichtgeving) naar de hulpdiensten gooien. Het zoveelste geval van onbegrijpelijk en misdadig wangedrag. Zelfs PS-burgemeester Moureaux, wiens specialiteit het is om de problemen in zijn gemeente toe te dekken, noemt de incidenten “schandalig” om ze weliswaar daags nadien alweer te minimaliseren.

Onleefbaar

Enkele maanden eerder ontstond opschudding omdat enkele trendy bedrijven aankondigden Molenbeek te zullen verlaten, het is er te onveilig en onleefbaar om nog normale activiteiten te ontplooiën. Burgemeester Moureaux

De dag dat Turkije lid werd van de Europese Unie, opgedragen aan allen die Europa Europees willen houden is gratis verkrijgbaar bij Vlaams Belang Brussel-19: Madouplein 8/4 - 1210 Brussel, Tel. (02)219.34.67, secretariaat.brussel19@vlaamsbelang.org

haalde zijn schouders op en stak de schuld op “Vlaams onbegrip”. Hoe lang moet dit spelletje eigenlijk nog duren voor de Molenbeekse stal wordt uitgemest, desnoods door het onder curatele plaatsen van de gemeente. Anders zal vroeg of laat de situatie helemaal ont-ploffen.

Hersenschimmen

De zogenaamd multiculturele maatschappij is een bittere illusie gebleken. Er zijn in Molenbeek plaatsen waar men als autochtoon niet bijzonder welkom is. Van harmonieus samenleven is hoegenaamd geen sprake. De werkelijkheid is dat Molenbeek een bijzonder onprettige plek is die wordt geteisterd door criminaliteit, wetteloosheid en alle mogelijke vormen van overlast. Door utopische hersenschimmen en misplaatste “verdraagzaamheid” heeft men zich bewust blind gehouden voor alles wat misliep in het “paradijs”. Op ongewenste boodschappers zoals het Vlaams Belang werd

met scherp geschoten, maar de werkelijkheid kan niet eeuwig worden weggemoffeld –zoals ook de recente rellen in Groot-Brittannië hebben aangetoond.

Zuiveringskuur

Wat Molenbeek –en bij uitbreiding Brussel- nodig heeft is een zuiveringskuur. Men moet ophouden met de werkelijkheid te verbloemen. De problemen zijn echt en zullen niet uit zichzelf weggaan. Eerst dient het klimaat van straffeloosheid te worden aangepakt. Criminaliteit –“groot” of “klein”- moet effectief worden bestreden en streng bestraft. Voor overlast moet nul-tolerantie gelden en barbaarse gedragingen (zoals het hinderen en belagen van hulpdiensten) dient er een hard lik-op-stuk-beleid te worden gevoerd. De tijd van het lievemoeieren is voorbij!

Eddy Van Calsteren
Voorzitter Vlaams Belang
Sint-Jans-Molenbeek

■ Over Londen en... Brussel

De recente, zeer zware rellen in Londen en andere Britse steden hebben diepe indruk gemaakt.

Hun ernst, intensiteit en omvang waren dan ook enorm. Enorm, maar niet ongezien. De Britse rellen passen immers in een evolutie die al een hele tijd gaande is. Er zijn de beruchte Franse banlieues die bij het minste geringste in brand vliegen. Zo heeft elk West-Europees land al in meer of mindere mate met soortgelijke rellen te maken gekregen, ons land niet uitgezonderd. “Engelse” toestanden zijn helaas in Brussel niet onmogelijk, er is zelfs weinig voor nodig om de poppen aan het dansen te krijgen.

Leugenachtig

Ook nu weer haastten de politiek-correcte media en commentaren zich om de rellen en het misdadige gedrag toe te schrijven aan “discriminatie” en “sociaal-economische achterstelling”. Dat men nog steeds met dergelijke leugenachtige “verklaringen” komt aanzetten is ergerlijk. In werkelijkheid zijn de afgelopen decennia kolossale middelen besteed aan sociale programma’s, integratie en onderwijs. Veel resultaten heeft dat niet opgeleverd, want

we moeten vaststellen dat de problemen slechts groter zijn geworden en maar blijven aanzwellen.

Wankelend taboe

Dat in deze problemen de factor “allochtoon” een grote rol speelt is niet meer te verbergen, het taboe wankelt dan ook. Toch kan nog steeds niet vrijelijk worden gesproken over het multiculturele kruitvat. Alle sprookjes en verdraaiingen ten spijt weet iedereen wel wat er echt aan de hand is.

De niet-integreerbaarheid van bepaalde groepen en de wilde immigratie hebben ons met een maatschappij vol etnische en culturele conflicten opgezadeld. Het niet toelaten van kritiek daarop heeft de zaken nog verergerd.

Al te velen kunnen en willen niet functio-

neren in een moderne Westerse samenleving en dat leidt onvermijdelijk tot ontsporingen. De demografische evolutie doet het verschijnsel toenemen en hypothekeert de toekomst.

Het tij keren

Om het tij te keren en te vermijden dat we in een nabije toekomst met echte gruwel te maken krijgen, moet het beleid volledig worden omgegooid. Daar dienen politieke en democratische instrumenten voor. Het Vlaams Belang heeft niet alleen altijd gewaarschuwd voor het uit de hand lopen van het multiculturele experiment,

maar heeft ook altijd een alternatief geboden. Het is duidelijk dat de kop in het zand steken niet helpt. De aanpak van het Vlaams Belang is de enige mogelijke: verplichte inburgering, zware bestraffing en uitwijzing van criminele elementen, een waterdichte immigratiestop, stoppen van de illegalenstroom en –vooral– een absolute multolerantie tegenover elke vorm van misdadig gedrag.

Het realisme en het gezonde verstand moeten weer zegevieren.

Raymond De Roover
Gemeente- en
OCMW-raadslid
in Anderlecht

Ondervindt u ook problemen bij het inschrijven van uw kind in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel?

Contacteer ons per mail of telefoon:
hilde.roosens@vlaamsbelang.org

02/549 64 55

■ Financiële en materiële hulp aan uitgewezen illegalen: onmiddellijk stopzetten!

Uitgeprocedeerde asielzoekers en illegalen krijgen op het einde van de procedure een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit bevel moet door de dienst Vreemdelingenzaken aan de dienst Bevolking van de gemeente waar de illegaal of asielzoeker zich bevindt worden bezorgd. Het is de taak van de betrokken dienst Bevolking om het bevel om het grondgebied te verlaten te laten betekenen aan de betrokkene. Zolang het bevel om het grondgebied te verlaten niet betekend is aan de uitgeprocedeerde asielzoeker of illegaal blijft de betrokkene deze laatste genieten van alle financiële en materiële voordelen die door het OCMW worden verstrekt (equivalent leefloon, cursussen Nederlands, huisvestingspremies, ...).

Het ligt voor de hand dat heel wat uitgeprocedeerde asielzoekers en illegalen zich in alle mogelijke bochten wringen om het bevel om het grondgebied te verlaten niet te moeten tekenen. Zij beseffen immers maar al te goed dat zolang het bevel om het grondgebied te verlaten niet getekend is, alle materiële en financiële voordelen van kracht blijven.

Van zodra de uitgeprocedeerde asielzoeker

of illegaal het bevel tot het verlaten van het grondgebied heeft getekend, wordt door de betrokkene meestal een beroep gedaan op art. 9 ter van de vreemdelingenwet die toelaat dat op basis van medische redenen alsnog een verblijfsvergunning aan de betrokkene wordt gegeven.

Filip Dewinter zal in de Senaat een wetsvoorstel indienen dat er toe strekt dat na het uitschrijven van het bevel tot het verlaten van het grondgebied alle materiële en financiële hulp aan uitgeprocedeerde asielzoekers en illegalen ophoudt. Tevens wil Filip Dewinter via dit wetsvoorstel bekomen dat artikel 9ter grondig hervormd wordt zodanig dat enkel nog voor ziektes die op korte termijn levensbedreigend zijn een uitzondering kan worden gemaakt. In

De achterpoorten moeten dicht en de wet moet strenger”, aldus Filip Dewinter.

het wetsvoorstel van Filip Dewinter wordt tevens bepaald dat enkel artsen aangesteld door de dienst Vreemdelingenzaken gemachtigd zijn om een desbetreffende diagnose te stellen.

Momenteel kan iedere behandelende arts een diagnose stellen en een attest ter zake uitschrijven. Omwille van ideologische maar ook omwille financiële redenen zijn nogal wat artsen bereid om soortgelijke attesten af te leveren.

In het Antwerpse OCMW zijn gevallen bekend waarbij artsen omwille van aambeien, huidschilfers, depressies en slapeloosheid van mening zijn dat hun patiënten niet kunnen uitgewezen worden.

Filip Dewinter meent dat aan de illegalencarrousel een einde moet worden gemaakt en dat vele misbruiken moet worden gestopt. Dit kan indien daartoe de wil bestaat bij de overheid.

In Memoriam

Hubert Henderickx

(°1933 - +2011)

Met droefenis neemt het Vlaams Belang Brussel-19 kennis van het overlijden van zijn vriend en medestander Hubert Henderickx. Hubert was een jarenlange trouwe militant, maar vooral een zeer beminde persoonlijkheid in onze partij. Ook in zijn gemeente Koekelberg was hij een geliefd man, gerespecteerd voor zijn inzet en rechtlijnigheid. Van 2001 tot 2006 zetelde hij voor onze partij in de Koekelbergse gemeenteraad, een functie die hij in 2010 weer als opvolger opnam. Ondanks zijn toen al zwakke gezondheid, was Hubert toch bereid om die plicht te vervullen. Hubert was er immers de man niet naar om vanop de zijlijn

toe te kijken: hij stond voor zijn overtuiging en handelde ernaar. Compromisloze oprechtheid was de eigenschap waarin Hubert en het Vlaams Belang elkaar hadden gevonden. Onze partij heeft veel te danken aan de ijver en toewijding van Hubert, we zullen trachten zijn voorbeeld eer aan te blijven doen. Het is met gevoelens van blijvende dankbaarheid en grote waardering dat Vlaams Belang Brussel-19 een laatste hulde wil brengen aan Hubert Henderickx, uitzonderlijke vriend van uitzonderlijke betekenis. Onze oprechte deelneming en medeleven gaan uit naar de echtgenote en de familie van Hubert, wij wensen hun veel sterkte toe in dit moment van pijnlijk verlies.

Prijsvraag!

De ontwerp- en bouwgeschiedenis van de Basiliek van Koekelberg is een lang en uitgebreid verhaal dat we hier niet zullen oprakelen. Voor de Basiliek bestond was er echter een andere kerk die de

functie van "nationale kerk" vervulde (op de foto).

Als u de naam van deze kerk en de plaats waar ze staat kent, neem dan deel aan onze prijsvraag. U kan ons uw inzending bezorgen met de antwoordstrook.

Uit de correcte antwoorden worden vijf winnaars geloot die elk een exemplaar van het boek Zo dacht ik ontvangen.

Jan Veulemans **Zo dacht ik**

Jan Veulemans (°1928) werkte in het internationale bedrijfsleven en als docent rechten. Van zijn hand zijn een dertigtal werken in uiteenlopende genres: essays, novellen,...

In *Zo dacht ik* geeft Jan Veulemans zijn originele beschouwingen over het reilen en zeilen van onze waanwijze wereld. Dieper denken en minder praten is daarbij zijn motto.

BON BN 09/11

**VLAAMS
BELANG**

ANTWOORD PRIJSVRAAG:

JA, IK WIL

- uw gratis infopakket
- uw gratis proefabonnement voor drie maanden
- lid worden van het Vlaams Belang (€ 12,50)
- informatie over de Vlaams Belang Jongeren
- een lidmaatschap als student/scholier (€ 6,50)
- mij aansluiten bij het Brussels Seniorenforum

Naam:

Straat:

Nr.: Postcode:

Plaats:

Tel.:

Geb.datum:

E-post:

VLAAMS BELANG BRUSSEL-19 - MADOUPLEIN 8 BUS 4 - 1210 BRUSSEL - TEL.: 02 219 34 67

Stortingen op rekeningnummer: 435-2024911-19
van Vlaams Belang Regio Brussel-19

Conform de wetgeving van 8 december 1992 worden uw gegevens verwerkt om met u in communicatie te treden. U kunt ons steeds kosteloos laten weten dat u geen verder contact wenst. Dit kan per brief naar Vlaams Belang, Madouplein 8/9, 1210 Brussel of per fax naar 02 219 78 76. In dat geval worden uw gegevens onmiddellijk verwijderd.